
Chełm, st. 143, gm. loco , woj. lubelskie, AZP 80-90/7

Informator Archeologiczny : badania 33, 129

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

CHEŁM, st. 143, gm. *loco*, woj. lubelskie, AZP 80-90/7

- wielowarstwowe cmentarzysko szkieletowe (od XII-XIII wieku po nowożytność)

Ratowniczo-rozpoznawcze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 7 do 31 maja przez mgr. Tomasza Dzieńkowskiego (autor sprawozdania, Usługi Archeologiczne – Chełm). Finansowane przez inwestora prywatnego. Przebadano powierzchnię 7,5 m².

Odkryto 21 grobów szkieletowych w trzech poziomach. W czytelnych jamach grobowych orientowanych na osi zachód-wschód zmarli byli ułożeni na wznak, z głową w kierunku zachodnim. Są bez wyposażenia, poza trzema grobami, gdzie na palczkach znaleziono pierścionki i obrączki z brązu (analiza antropologiczna B. Borowskiej i G. Mazura).

Groby naruszały wczesnośredniowieczną warstwę kulturową oraz dwa obiekty (dołek posłupowy i jamę).

Funkcjonowanie w średniowieczu cmentarza przypuszczalnie można połączyć z istnieniem najstarszej świątyni łacińskiej w Chełmie, której wzniesienie miało prawdopodobnie miejsce w 1392 roku. Wynikałoby z tego, że regulacja urbanistyczna w 1392 roku musiała uwzględnić istnienie starszej własności kościelnej.

Materiały będą przechowywane w Muzeum Chełmskim, dokumentacja w WOSOZ Delegatura w Chełmie.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Wiadomościach Konserwatorskich Województwa Lubelskiego, rok 2000”, s. 19-20.

Badania będą kontynuowane.

CHEŁM, st. 144 (1D I), gm. *loco*, woj. lubelskie, AZP 80-90/5

- osada przyrodowa z okresu wczesnego średniowiecza (XII-XIII w.)

Ratownicze i przedinwestycyjne badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 9 lipca do 30 sierpnia przez mgr. Stanisława Gołubia (autor sprawozdania, Usługi Archeologiczne – Chełm). Finansowane przez WKZ w Lublinie, UM Chełm. Piąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 212 m².

W wykopach 15-34 zarejestrowano warstwy nowożytnie i warstwę wczesnośredniowieczną w postaci szaroczarnej rędziny z grudkami drobnego margla. Miała ona miąższość od 30 do 50 cm. Ponadto w wykopach 15-22 natrafiono na pozostałości produkcyjnej części osady z obiektami (141-161), będącymi relikami pracowni hutniczych i kowalskich. Z warstwy kulturowej i obiektów zebrano 10 717 sztuk zabytków archeologicznych, w tym ceramikę obtaczaną, szkliwioną, bransolety szklane, wyroby z kości, rogu i żelaza oraz tygielki odlewnicze, oselki kamienne i 3381 brył żuźla żelaznego, świadczących o dokonywanym wytopie i obróbce żelaza.

W wykopach 23-34 natrafiono na 62 obiekty o charakterze mieszkalnym, w postaci negatywów belek i dołów posłupowych. Stanowią one pozostałości dużego budynku, może o charakterze rezydencjalnym. Ponadto odsłonięto część półziemianki, z której wydobyto dużą liczbę materiałów zabytkowych – fragmenty ceramiki szkliwionej, wyroby kościane i szklane (6702 szt.). Łącznie z wykopów 15-34 zebrano 17 419 artefaktów archeologicznych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Chełmskim w Chełmie.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Wiadomościach Konserwatorskich Województwa Lubelskiego, rok 2000”, s. 19.

Badania będą kontynuowane.

Chocicza Wielka, st. 1, gm. Września, woj. wielkopolskie, AZP 54-33/27 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu